

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLÉE, boekdrukker
en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven,annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd
zyn.

Het abonnement vooraf betaalbaar is bepaeld op 5 fr. per jaer.
Een blad afzonderlyk 3 fr. per half jaer.
De aankondigingen, per drukregel. 20 centimen.
De reklamen 15 »
De reklamen 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk
uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in
het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laatste, voor verscheidene achterenvolgende keeren
gegeven, genieten voordeeligere conditiën.

TONGEREN, DEN 23 JANUARY.

De Kamer der Representanten heeft dingsdag hare zittingen hernomen. Tydens de vakantie van Kersmis, zyn er byna 600 petitiën met meer dan 12,000 handteekens bekleed aen de Kamers toegekomen.

Verscheidene volksvertegenwoordigers stonden verwonderd over de belangrykheid der beweging ter hervorming van de miliciewetten. De heeren graef de Renesse, Rodenbach en Coomans hebben die verzoekschriften krachtadig ondersteund.

M. Coomans heeft doen aanmerken dat het verslag over deze petitiën aen de Kamer eene natuerlyke gelegenheid geven zou om hare meening te laten kennen over die belangrijke stof, waerover de wet voorgesteld door het kabinet de Brouckere aen eene voorgaende wetgeving, eene diepgrondige discussie beloofde. Het gouvernement zal het ongetwyfeld van pas vinden van aen de Kamer, in tegenwoordigheid van den nationalen wensch door het getal en de eenstemmigheid der petitionarissen geuit, zyne meeningen en inzichten over de gevraagde hervorming te doen kennen.

M. graef de Renesse en M. Rodenbach hebben ook den wensch der petitionarissen ondersteund; de eerste met het verhanden van de tegenwoordige wet te zien wyzigen in het belang der families, en te komen tot eene vermindering van uitgeven ten voordeele der contribubelen, de tweede met eene voorbehouding om niets voorloopig te beslissen over den aerd der oplossing.

De zaak is nu hangende voor het parlement; het is nu de gunstige oogenblik om de petitionering krachtadig voort te zetten, ten einde het gewenscht resultaat, de afschaffing der lotery te bekomen. Alle magt komt van het volk, en daerom zal ook de gemeente wensch, de vaste wil des volks niet lang miskend worden, indien het volk denzelfden aenhoudend en met vastberadenheid langs de reguliere en wettige wegen blijft uitdrukken.

Het belgisch leger.

Ziehier welk schandalig artikel de Times van Engeland over het belgisch leger heeft opgenomen, en tegen hetwelk wy protesteerden:

« En zie eens wat dat leger is. Meer dan een derde

DE KNOPRING VAN DEN AERTSBISSCHOP.

(Vervoly en einde).

Er was een oogenblik stilte in de kamer binst dat de eerbiedweerdige prelaet aen eene opregte droefheid scheen overgelaten te zyn. Eensklaps sloeg hy zyne oogen op den herderlyken knopring welken hy aen zyn vinger droeg, stond op en vroeg den onbekende hoeveel hy moest hebben om zich uit de verlegenheid te trekken.

— Vyftig guldens, verhaeste zich de bedelaer te antwoorden, voorziende dat deze zaak een goed einde ging hebben.

— M. Van Laren, zei de aertsbisschop stillekens, zynen sekretaris ter zyde trekkende en den knopring van zynen vinger doende, zie hier nog een middel dien ik vergeten had. Gaet by mynen goudsmid Buls, die hier regtover woont, en vraag hem de weerde van dien steen, en zegt dat hy er morgen een valschen insteek die er optrekt.

— Nogtans zei de jonge priester, eer dat ik uwe bevelen volbreng dat ik eens inlichtingen ginge nemen over...

— Peist gy er aen M. Van Laren, zoudt gy zoo verre gaen door zulk een weder, en als 't reeds zoo laet is? Neen doet 't geen ik u vraag, wat doet zulks dat, op tien keeren dat met geeft, men eenen keer zou bedrogen worden, de negen andere keeren vertroosten u van eene misrekening?

De sekretaris ging voort. De aertsbisschop zat weder in zynen zetel, verzocht den vreemdeling van nevens hem te komen zitten en ondervroeg hem met de grootste genegenheid over zynen ongelukkigen staet. Deze liet hooren dat hy zich Jan Van Effen noemde en dat hy een huizeken bewoende by de stiftkerk van O.-L.-Vrouw over Dyle.

M. Van Laren wachtte niet lang van weer te komen, hy naderde den prelaet stak hem eenige goudstukken in de hand en zei hem stillekens.

— De steen gold tachtig guldens; morgen zal Buls den valschen smethist inzetten.

soldaten hebben geene opvoeding bekomen; het overige kan noch lezen noch schryven. Klein van gestalte, slecht van krygtucht, ontbloot van moed, maken de belgische soldaten zonder twyfel de slechste armée uit die er in Europa bestaet.

» Zonder de onstuimigheid en de stoutmoedigheid te hebben van de Franschen; noch de vastheid en de beradenheid der Engelschen; noch de juistheid en de beweging en de standvastigheid der troepen van Noorder-Europa, hebben zy verder niets dat den goeden soldaet doet kennen.

» Gelukkig voor haer is de belgische armée nooit in 't vuer geweest, sedert het tegenwoordig koninkdom gevestigd is. Ieder weet hoe zy zich gedroeg in augustus 1831, in het gedenkwaardig gevecht met de Hollanders onder de muren van Leuven. Gekommandeerd door Leopold in persoon, ging zy heel eenvoudig op den loop en verliet haren nieuwen koning, die er heel dicht by was in de handen van den prins van Oranje te vallen.

» Zulke troepen zouden heel en al nuteloos zyn in eenen regelmatigen veldslag, en eene armée van 20,000 Franschen zou dwars door België kunnen trekken zonder eenig ernstig gevaer te loopen van wege de natuerlyke verdedigers van het land. Het is gelukkig voor zyne onafhankelykheid dat België op beteren steun kan rekenen.

» Het is wel gekend dat, in geval van een franschen inval (die nu weinig te vreezen is), de koning zich met zyn leger in een getrancheerd kamp te Antwerpen zou werpen, en daer beschermd door de citadel, de hulp zou afwachten van andere mogendheden, door welke de onafhankelykheid van België zou gewaarborgd zyn.

» Het schynt dus nuteloos een leger staende te houden van 80,000 man, wier eenig doel is politie-werk te doen en eene groote vermindering zou te gelyker tyd eene weldaet zyn voor de werkende klassen en eene groote verligting voor de schatkist.

Wy zouden regel voor regel dit beledigend en cerloos geschryf kunnen weerleggen; doch wy denken het nuttelos omdat de kwade trouw en de leugens, daerin vervat, al te blykbaar zyn. Wy voor ons, hebben vertrouwen in ons leger, en in geval van werking, denken wy, dat zy beter hare zaak zou doen, dan wel de Engelschen in de Krim!

— Zie Van Effen, dat is wat om u te vertroosten, zei de prelaet, vreugdig om dat hy zyne liefdadigheid mogt uitoefenen, gy zult daer meê toekomen tot dat gy werk zult hebben.

— Wat moet ik doen, Hoogweerde om zulk een dienst te erkennen? zei de schryverker neêrbuigende tot op den grond om zynen weldoener te bedankén,

— 't is goed, 't is goed, leef kristelyk voort en doe altyd uwe pligt, zei de aertsbisschop, ga en blyft treffelyk man.

Van Effen ging uit doordrongen van erkenning.

— Gy mogt zeggen, Hoogweerde, zei de sekretaris, dat dezen dag niet verloren gegaen is voor u.

Schryverker Van Effen had zyn ellende niet te groot opgegeven, zyn huis zag er vry armtieriglyk uit ofschoon men kon zien dat het nog wel geweest was, *Geen droeflyker voddén dan purpere* heeft een wys man gezegd. En 't is de waarheid, De ongelukkige vader had zich verhaest om zynen eigenaer te gaen betalen; hy had eenige kladschulden voldaan, thans was zyne gezondheid veel gebeterd. Hy mogt dan hopen van met het werk alles in te halen wat hy verloren had, toen een schrikkellyk ongeval zyne ongelukken nog kwamen verergeren: zyn huis brandde af; twee zynen kinderen bleven er in, hy zelf ontsnapte maer met moeite aen het vuer, het lichaem vol wonden.

Als de aertsbisschop van Mechelen dat ongeluk vernam, verhaeste hy zich om iemand ter hulpe te zenden van den schryverker. Maer niemant wist waer hy gevaren was.

't was al meer dan twee jaren dat 't huis van Van Effen afgebrand was. Men had nooit geen nieuws gehoord van dien man of van zyn huisgezin, en de aertsbisschop had het reeds vergeten.

In 1825 ontrent op 't einde van het najaer, was de eerbiedweerdige prelaet op ronde in zyn bisdom; hy had het noemael genomen tot Heist-op-den-Berg, een schoon dorp niet ver van Mechelen, en was van zin naer de stad te komen alhoewel het reeds laet in den avond was, en dat de

Een blad van Brussel kondigt de volgende nota af:
« Den 16 January heeft er onder presidentschap van generael de Liem, adjudant-generael van Z. M., eene vereeniging plaets gehad van al de generaels te Brussel aenwezig, by welke zich diegenen gevoegd hadden welke in de provinciën gedetacheerd zyn. Die buitengewoone vergadering werd veroorzaekt door den onbeschryfelyken indruk welke het artikel van den Times, in de gelederen van ons leger had te weeg gebragt.

« De hoofd-officieren wilden beraedslagen en de mid-delen opzoeken, om een einde te stellen aen die herhaelde beledigingen, waervan eenige agenten der engelsche pers het monopolium schynen te hebben.

» Zy hebben drie hunner benoemd om de daders en opstokers van deze hatelykheden op te zoeken, dezelve met krachtadigheid te vervolgen en zoo het mogelyk is, den terugkeer van deze lasteringen te beletten. Met zoo te handelen, en door zelve de verdediging der troepen op zich te nemen, hebben de generaels de gisting willen doen bedaren, welke rondom hen is ontstaen.

» De soldaet, als hy beledigd wordt, begrypt gewoonlyk heel slecht de vryheid van de drukpers. Als een ellendige schimpschryver zyn naemloos venyn uitbraekt, dan is dit maer een feit hetwelk aen het blad alleen, dat zulks opneemt, moet toegeschreven worden.

» De belgische soldaten zullen met kalmte het resultaat van de werking hunner opperhoofden afwachten. Alleen de voorname plaets welke de Times in de engelsche pers beslaet, geeft weerde aen dien laster; maer juist die aanmerking geeft de hoop dat het niet onmogelyk is eene eerherstelling te bekomen.»

De *Economiste belge*, opgesteld door Mr. de Molinari, ondersteunt krachtig de verzoekschriften, welke thans ten gunste van de afschaffing der militaire conscriptie ondertekend worden. Men leest onder anderen in dat dagblad:

« De ongelyke en gruwelyke belasting der konscriptie, dat noodlottig geschenk hetwelk ons de keizerlyke heerschappy heeft nagelaten en dat niet eenen enkelen dag in Engeland, in de Vereenigde Staten of in Zwitserland zou geduld worden, dat bovendien in ons land eerst na eenen wanhopigen tegenstand is ondergaen, wordt sinds

pastoor alles gedaen had om zynen bezoeker te houden tot 's anderendaags. De voorzigtige herder had hem al de gevaren wys gemaekt die hy ging loopen: Elke dag hoorde men of van eene nieuwe moord spreken of van eenigen diefstal gewapender hand gepleegd. Rond Putte was er een donker hol, verre van alle huizen en aen 't welk het volk den naam van *moordkuil* gegeven had, om dat er zoo vele aenvallen aldaer gebeurden.

— Wat wilt gy dat zy my afpakken! zei de prelaet, al lachende in zyne koets klimmende. Ik heb geen geld, geen juweelen, ten ware zy op myne kleederen uitkwamen, iets wat niet te peizen is. God beware u, mynheer pastoor; dat de hemel u onder zyne bescherming neme!

En dat hy u ook onderwege beware? zei de herder als de koets aenzette.

De koets trok moeijelyk voorts door 't zand van deze landstreek; 't werd reeds donker avond De aertsbisschop en zyn sekretaris spraken dat zy zoo wel overal aenveerd geweest waren; zy redekavelden ook van Gysbrecht Van den Brouke, die *primus* was in de universiteit van Leuven en te Heyst-op-den-Berg gebleven was. Hunne samenspraak was maer gestoord door den koetsier die tot zyne peerden sprak, en door het geratel der wielen.

Zy naderden den *Moordkuil*; reeds had de koetsier den aertsbisschop verwittigd en hy dreef zyne peerden zoo zeer aen als mogelyk. Aenstonds hoort men: *sta stil!* en in min dan een minuut springen vier mannen van weerskanten de straat, trekken den koetsier van zyn zate, binden hem aen eenen boom, slepen den aertsbisschop en zynen sekretaris gekoerd en gebonden in den bosch, na wel in de koets gesnuisterd te hebben en na hen beireigd te hebben met de dood indien zy den minsten weerstand boden.

De vier baenstroopers gingen een kwartier verre en bielden staen, by eenen dikken boom alwaer hen twee andere kerels schenen af te wachten.

— Brengt gy ene goede vangst meê? vroeg een der